

prin izbutite jocuri de lumini, corespondente ireproșabile ale muzicii lui Cornel Trăilescu, împletită din paginile lirice și eroice bine orchestrate, îmbinate cu pagini corale în momentele culminante, aducând în tonanțele cîntecelor muncitorești revoluționare, ca și populare.

În distribuție, spectatorii au avut din nou prilejul să se convingă de înalta artă interpretativă a Magdalenei Popa (în rolul tinerei uteciste Doina, creată ca o ființă reală, concretă prin intensitatea trăirilor emotive), secundată de vigoarea și plasticitatea interpretativă ale lui Petre Ciortea (Radu) și Gheorghe Cotovelea (Dan). Ceilalți interpreți, orchestra și corul, înțelegînd însemnătatea aparte a acestui spectacol în manifestările Festivalului și-au adus contribuțiile individuale sau de ansamblu, distinct, expresiv și creînd în totalitate acea viziune impresionantă despre energiile nemăsurate de care sînt capabili tinerii comuniști români.

ȘTEFAN BONEA

„Tosca” cu cîntăreți oaspeți

La Opera Română, spectacolul *Tosca* prezentat în cadrul Festivalului a beneficiat de aportul unor cîntăreți oaspeți, care au fost urmăriți cu mult interes de un numeros public. Rolul titular a fost întruchipat de soprana iugoslavă Radmila Bakocević cu o remarcabilă grijă pentru frumusețea și fluiditatea frazelor muzicale, cizelate uneori pînă la detaliu, în spiritul muzicii vocale de cameră. În marea arie „Vissi d'arte, vissi d'amore”, cîntăreața s-a impus printr-un rafinament și o sensibilitate care denotă o muziciană de superioară ținută artistică. I-a lipsit, în schimb, temperamentul năvalnic atît de strîns legat de personalitatea eroinei lui Sardou, după cum nici glasul ei, prin excelență liric, nu a părut adecvat caracterului „spînto”-dramatic al partidei vocale concepute de Puccini pentru acest rol.

În Mario Cavaradossi tenorul sovietic Vladislav Plavko (înlocuindu-l pe colegul său Vladimir Atlantov, devenit indisponibil în ultimul moment) a atras de la început atenția printr-un joc de scenă plin de naturalețe, de degajare, uneori chiar de umor (pe alocuri, totuși, cu unele exagerări). Vocea sa ne-a apărut viguroasă, strălucitoare în registrul acut și capabilă să se adapteze diferitelor situații dramatice, de la lirismul cuceritor al ariei „Ardita armonia” din actul I pînă la izbucnirea de revoltă din scena înfruntării lui Scarpia în actul al II-lea.

Alături de cei doi oaspeți, baritonul Octav Enigărescu a realizat o excelentă creație în rolul tiranului Scarpia, căruia i-a scos în relief — folosind o impresionantă diversitate de mijloace vocale și actoricești — deopotrivă cruzimea și perfidia.

Spectacolul, condus cu mîină sigură de dirijorul Constantin Petrovici, a evidențiat și realizările unor tineri cîntăreți de valoare în roluri de mai mică im-

tindere: Mihai Panghe (Angelotti), Eduard Tumașgean (Sacristanul), Nicolae Andreescu (Spoletta), Florin Hudeșteanu (Sciarrone), cu toții bine pregătiți de regizorul Hero Lupescu pentru a contura în chip sugestiv personajele dramei.

E. E.

Gheorghe Zamfir și formația sa

Semn al zilelor noastre, al deosebitei prețuiri hărăzită artei populare, în cadrul celui de „Al VI-lea Festival Internațional George Enescu”, a fost programat un concert de „Balade, doine, cîntece și jocuri românești cu Gheorghe Zamfir și formația sa”. Prinos închinat memoriei marelui Enescu, spectacolul s-a desfășurat în seara zilei de 16 septembrie în Studioul de concerte al Radioteleviziunii Române, întîmpinat de spectatori cu mare căldură.

Iată un început pe care dorim să-l vedem, de acum înainte, statornicit între manifestările festivalurilor Enescu ce vor urma. Prezența muzicii populare, prin cele mai alese întruchipări ale ei, își găsește deplină justificare în însăși dragostea pe care Enescu a nutrit-o pentru creația artistică a poporului, căreia i-a dat noi sensuri și valori în nepieritoareale sale lucrări.

Includerea unui spectacol de folclor în Festivalul Enescu obligă, în egală măsură, atît pe organizatori cit și cei care au primit înalta cinste de a-l împărtăși publicului. Trebuie să spunem că alegerea lui Gheorghe Zamfir, artist de frunte al muzicii noastre populare, cel mai înzestrat virtuoz al naiului, de strălucită reputație internațională, a fost mai mult decît binevenită. Din partea sa, Zamfir s-a străduit, cu dăruirea care-l caracterizează, să prezinte publicului nostru un spectacol de înaltă ținută artistică. A fost ajutat de un ales mînunchi de interpreți: Efta Botoca (vioară), Marin Chisăr (fluier, caval), Ion Mihăescu (clarinet, taragot), Dorin Cui-bariu (taragot, saxofon), Constantin Gheorghina (trompetă), Pantelimon Stingă (țambal), Petru Vidrean (contrabas), Ileana Tentiș și Gheorghe Palcu (voce).

Muzicanții noștri au ridicat naiul, acest străvechi și rudimentar instrument — un simplu mînunchi de

